Ч. 155. Четвер 27 (14) липня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Нова краєва Рада шкільна.

На основі закона з дня 15 лютого 1905 дн. з. д. ч. 39 зібрала ся дня 24 с. м. ц. к. краєва Рада шкільна в своїм новім складі на перше засідане в тій цїли, щоби уконституувати ся. В склад єї входять тепер:

1) Предсїдатель, Є. Е. п. Намістник ґраф Андрій Потоцкий і єго заступник, віцепрезидент др. Едвін Плажек: — 2) Референти для справ адміністрацийних і економічних: радник Двору др. Іґнатий Дембовский, і старости Казимир Буковчик і др. Стан. Новосїлецкий; — 3) інспектори шкільні краєві: радник Двору Ів. Франке, Болеслав Барановский, Іван Левицкий, Мечислав Залеский, Тома Токарский, Іван Матїв, Антін Стефанович, др. Фр. Майхрович, Антін Кавецкий; 4) три делеґати Виділу краєвого: др. Йосиф Верециньский, член Виділу краєв., Є. Е. др. ґр. Лев Пініньский, др. Еміль Савицкий, рад. цїс. і проф. акад. ґімназиї; — 5) три сьвященики католицкої релиґії: о. др. З. Ленкевич, о. крил. руск. кат. обряду Ем. Білиньский, Архіеп. вірм. обр. о. Йосиф Теодорович, Павло Кождонь, пастор євангел. громади Бріґідав і Лев Штернбах мойсеєвого віроісповіданя, проф. краківского университету; — 6) шість фахових знатоків шкільних, а іменно: др. Казим. Моравский, проф. университету з Кракова, Тадей Фідлєр, проф. політехн. у Львові, др. Кирило Студиньский, проф. унів. у Львові, Тадей Солтисік, дирек. ґімназиї в Кракові, Александер Барвіньский, проф. учит. сем. у Львові, Антін Павловский, директор Акад. торгов. у Львові: — 7) Два делеґати міст а то: з Кракова др. Генр. Йордан проф. універс., зі Львова (доси рада міста не вибрала).

Засїдане відкрив предсїдатель Єго Ексц. Пан Намістник, витаючи присутних і взиваючи їх, щоби доглядали вихованя молодежи та стерегли єї від всїх шкідливих впливів, передовсїм же від спорів суспільних і національних. Відтак відобрав п. Намістник приписану законом присягу на вірність і підданьство Є. Вел. Цїсареви, на бережене основних законів державних і всїх инших законів, на совістне сповнюване обовязків і на бережене урядової тайни. Опісля визначено членів до поодиноких секций і так:

I. Секция (справи шкіл народних і семінарий учительских): до сеї секциї увійшли крім дотичних референтів адміністр. і інспекторів шкільних, члени: др. Верециньский, о. Ленкевич, Солтисік і Барвіньский.

II. Секция (справи шкіл середних): увійшли крім референтів адміністрацийних і краєвих інспекторів шкільних, члени: Єго Ексц. ґр. Л. Пініньский, о. Білиньский, др. Моравский, др. Студиньский, др. Штернбах, др. Йордан.

III. Секция (справи шкіл торговельних і промислових): увійшли крім референта адміністрацийного і інспекторів краєвих, члени: о. Теодорович, Кождонь, др. Савицкий, Фідлєр, Павловский.

Наконець ухвалила Рада внутрішний реґулямін свого діловодства і залагодила инші справи стоячі на порядку дневнім, а Є. Ексц. п. Намістник визначив на свого, взглядно віцепрезидента краєв. Ради шкільної заступника в проводі нарад:

секциї I-ої: рад. Двору д-ра Іґн. Дембовского; секциї II-ої: Є. Ексц. д-ра ґр. Льва Пініньского: секциї III-ої: Впреосьв. Архієп. Йосифа Теодоровича.

Вісти політичні.

Стріча царя з цїсарем Вільгельмом. — Можливий конець російско-японьскої війни і надія на мир. — Швеция а Норвеґія.

З'їзд царя з цїсарем Вільгельмом на мори вбив великий клин в голову всїм малим і ве-

---

1)

З релиґійного житя Турків.

1. Селямлик, рамазан і байрам.

Послїдний селямлик в Константинополи став ся голосний на весь сьвіт. Бомба, що була призначена відобрати житє падишахови, лиш єго перепудила, але позбавила житя богато невинних жертв, а гук від неї поніс ся по цїлім сьвітї і безперечно викликав всюди трівогу, бо показав наглядно, що всесьвітний мир, которого так дуже всї бажають, дуже непевний, а мара ґрізної війни і межинародної та суспільної борби піднимає на всїх кінцях сьвіта свій поганий лоб. Але хто читав про послїдну подію в Константинополи, тому певно впало в очи слово „селямлик“ і неоден був може цїкавий довідати ся, що се має значити. Вже з самого опису можна було здогадати ся, що се означає якесь торжество, але й тілько всего. Ми користаємо длятого з нагоди і для пояснення сего слова хочемо тут познакомити наших читателів з релиґійним житєм Турків, а то головно з їх сьвятами і їх добродїйностию.

Перше сьвято у Турків, як взагалї у всїх исповідників віри Магометан, то день божий — пятниця. „Шість днів будеш працювати, а семий присьвятиш твому Господу Богу!“ Таку заповідь дав Господь Бог вже Мойсеєви на пустини, а заповідь та має ще й нинї значінє для всїх народів, всїх народностий і віроісповідань. Недїльний відпочинок і сьвяткованє недїлї стрічаємо нинї всюди і якраз в наших часах набрало оно так великого значіня, що держави европейскі установили навіть окремий закон, котрий наказує сьвяткувати недїлю і здержувати ся від всякої тяжкої роботи. Особливо строго придержують ся того закона в Анґлїї і Америцї. Ба, що більше, навіть Японцї, котрі до недавна не знали нїякого сьвяточного семого дня і взагалї не знали подїлу часу на тижднї, завели у себе недїлю і сьвяткують єї так само, як і християни.

У магометан єсть днем відпочинку пятниця — „джюма ґюн“; — бо великий пророк назначив той день яко сьвяточний длятого, щоби установити ріжницю межи своїми исповідниками а жидами, котрі сьвяткували суботу, і християнами, що обходили недїлю. Магометани то нарід дуже релиґійний, фанатичний і забобонний; пять разів на день виходить імам — оголосник молитви — на струнку мінарет (тоненьку а високу вежу при мошеї або домі молитви) і накликує звідтам грімким голосом всїх вірних до молитви звичайно словами: „Аллах, Аллах іл Аллах Могаммед ісур Аллах!“ а то значить: Єсть лиш один Бог а Могаммед то єго пророк! Тими словами кличе він на всї чотири сторони сьвіта і дивно стає тому, хто їх перший раз почує серед гамору великого міста і велетозної иноді товпи людий на базарах і улицях. То накликуванє заступає магометанам наше дзвоненє церковних дзвонів.

Особливо же з великим торжеством відбуває ся то в Константинополи, або, як Турки кажуть, в Стамбулї в пятницю, коли то султан виїзджає на короткий час із своєї палати на молитву до недалекої мошеї званої Гамідіє. Лиш раз до року а то в сьвято зване „гірка-і-шеріф“ (15-го рамазана) не являє ся він тут, бо того дня виїздить він до Стамбула, щоби там в мошеї поцїлувати плащ Могаммета. Требаж знати, що місто Константинополь, зване по славяньски також Царгородом, дїлить ся головно на дві части, віддїлені від себе довгим а вузким заливом, званим „Золотим Рогом“. На західне полудне від Золотого Рога єсть старше місто, зване звичайно Стамбулом, а на північний всхід понад Босфор тягнуть ся другі части міста як Пера і Ґалята а аж поза ними єсть резиденция теперішного султана, звана Їлдіс-Кіоск, а недалеко коло неї мошея Гамідіє, котру побудував для себе теперішний султан. Єсть то один із найкрасших будинків в Константинополи, а хоч она не так велична, як Аґія-Софія, славна Софійска мошея, перероблена з давної християньскої церкви, то все-таки біленька, як би викована із найчистїйшого алябастру, піднимає ся она, хоч маленька, дуже красно до синього неба.

Отже що пятницї збирає ся тут перед тою мошеєю множество вірних і невірних, сходять ся всї, що визначають ся якоюсь ранґою і своїм становищем: являють ся всї турецкі ґенерали і міністри та найвисші достойники, амбасадори і посли чужих держав, щоби віддати поклін падишахови і відвести єго з великою парадою до дому божого. Тодї виступає тут також велика сила войска в повній парадї і з музикою а тодї вільно також і чужинцям, скоро дістануть позволенє від своїх амбасад, подивити ся на султана Абдул Гаміда II.,

ликим політикам, стоячим здалека від найблизшого окруженя обох монархів і длятого майже все, що о тім з'їзді говорить ся, есть більше менше здогадом, або коли зближене до правди, то дотикає більше лиш формальної его сторони. Длятого треба передовсім ждати фактів, щоби вагу сего з'їзду можна оцінити. Росийска праса того рода, що „Нов. Время", приписує сему з'їздови велику вагу і заповідає дуже важні події. Часть німецкої праси видить в сім з'їзді також поражку француской і англійскої політики супротив Німеччини. Від тої хвилї — каже „N fr. Presse" — коли цар з цїсарем засїли на яхтї „Гогенцоллерн" до стола, упала й полїтика царя Александра III., котру більше як перед двайцяти роками розпочала гостина француської фльоти в Кронштадті. Згадана ґазета одержала з Берлина інформацию про початок сего з'їзду, в котрій так каже ся: Про стрічу цїсаря Вільгельма з царем сказано нашому кореспондентови з мірод[а]йної сторони: „Поручаємо Вам оцінювати стрічу зовсїм природним способом, так, як до неї прийшло: Цїсар Вільгельм плавав недалеко російского побережа. Цар довідав ся о тім і набрав охоти побачити ся з ним. Се стало предметом переписки межи обома цїсарями і остаточно станула умова. Стріча отже взяла свій початок від бажаня царя поговорити щиро і особисто з цїсарем Вільгельмом, при чім очевидно мали порушити її політичні справи. Хто представляє собі цїсаря Вільгельма яко противника російских переговорів мирових той, бачите, не знає, яку участь має німецкий цїсар в тім, що тепер відбувають ся в Америцї переговори в справі мира. А хто есть того погляду, що цїсар Вільгельм буде радити цареви, щоби недопустив до жаданих реформ в Росиї, той нехай зажде, що зробить цар, коли верне зі своєї стрічи". Ну побачимо. Коби лиш цар не показав дулю народам Росиї! А на то дуже заносить ся.

З Ню-Йорку наспіла нинї така вість: Член японьскої комісиї мирової Сато заявив одному журналїстови в імени бар. Камури що слїдує: Я думаю, що переговори закінчать ся успішно. Японьскі повновластники будуть умірні і не поставлять занадто великих жадань. Настрій як в Японії так і в Росиї есть користний для мира, котрий лежить також в інтересі людскости. Обі сторони стратили у війнї 570.000 людий, з того припадає на Росию 370.000. — Війна коштує Японію що день мілїон долярів. Есть переконане, що Росия буде мусїла заплатити военне відшкодоване. Застановлене военних кроків буде мабуть першим кроком мирової конференциї. Японія хоче „отвертих дверий" в Манджуриї, але знов не хоче мира за всяку цїну. Анґлія і Сполучені Держави то найлїпші приятелї Японії.

Із Штокгольму доносять, що окрема комісия для справи унії ухвалила предложити парляментови, щоби лиш тоді розпочав переговори з Норвеґією, коли ново вибраний стортінґ заявить ся за знесенем унії. Комісия установила деякі услівя і предложила затягнути стомілїонову позичку на „евентуальні цїли".

Новинки.

Львів, дня 26 липня 1905.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував старшого радника скарбу з титулом і характером радника Двору, директора скарбового в Вадовицях, дра Станислава Шляхтовского, радником Двору в краевій дирекциї скарбу у Львові. — II. Намістник перенїс концепіста Намістництва Якова Шустера з Горлиць до Перемишляи.

— **Страйк будівельний** у Львові тревае дальше. Даючі роботу заявили, що не відступлять анї на волос від того, що в суботу на загальній конференциї в намістництві постановили, а о виповідженю роботи на 14 днїв наперед не хотять навіть чути; роблять лиш ту уступку, що правильно будуть відправляти в суботу, а лиш в случаях предвиджених законом в кождий иньший день. Будівничі і майстри оголосили вчера відозву до робітників, в котрій взивають їх, щоби перестали страйкувати і завтра в четвер ставали до роботи. Робітники ухвалили на вчерашних зборах обставати при своїх жаданях і страйкувати дальше аж до успіху. Нинї пополудни мають знов відбути ся збори.

— **Сторожі пожарні.** Наші селяни зачинають щораз більше розуміти, як великої ваги суть сторожі пожарні, а доказом сего треба уважати то, що доси на статутах львівского „Сокола" засновано 205 пожарних філїй. Львівский „Сокіл" дає своїм філїям пожарничим поміч в науцї пожарництва а по змозї і всяку иньшу. Сего року перевів „Сокіл" через своїх інструкторів курси і люстрациї в кількадесяти своїх філїях.

— **Перша руска оселя вакацийна в Милованю.** Завдяки заходам енерґічної предсїдательки п. О. Барвіньскої довелось вислати в суботу 27 дївчат-учениць на лїтний побут до Милованя. З тої нагоди в пятницю відправив о. крил. Чапельский службу Божу, на якій були присутні всї оселянки з родичами, а відтак поблагословив їх і роздав дївчатам медалики з образом Преч. Діви, під якої покровом зістає тов. „Осель вакацийних". За гроші, які доси зібрано, закуплено інвентар, а на удержане дївчат через вакациї мусїла предсїдателька позичити в руских інституциях, сподїючись, що в осени збере ту квоту у людий доброї волї і позичку зверне.

— **Зі Станиславова.** Пригадує ся П. Т. Землякам, що на загальних зборах тов. „Достави", котрі відбудуть ся дня 1 серпня с. р., має бути порішена справа отвореня відділу церковного (Станиславівска Ризниця). Просимо на сї збори як найчисленнїйше прибути і вступити в члени „Достави". Удїл виносить 10 К, вписове 1 К, порука двократна. Удїли присилати прямо до тов. „Достави", ул. Казимирівска ч. 10. — *О. Іер. Бариш. Др. Волод. Янович.*

— **З Рави рускої:** Всїх пп. Академиків і Студентів мешкаючих стало або хвилево в нашій околици просимо, щоби зволили в понедїлок дня 31 липня о 10 год. рано явити ся лично в бюрі товариства „Руский Народний Дім" в Раві рускій при ул. Львівскій (коло касарнї дім п. Василя Сїдельника) або зголосити письменно свое місце

як він в повній параді їде до мошеї. Се торжество називають Турки с е л а м л и к, що значить повитанє султана. Давнїйшими часами вільно було всїм чужинцям брати участь в сїм торжестві, але в теперішних часах може лиш маленьке число з кождого посольства одержати на то позволенє. Султан бідачиско, перепуджений послїдними подіями і заколотами, став недовірчивий — а послїдна подія показує, що і не без причини — і просив посольства, щоби они при роздаваню позволеня поступали дуже осторожно; длятого треба насамперед зголосити ся до своєї амбасади, відтак посилають звідтам маленький спис до палати, там потверджують позволенє і аж в пятницю рано можна довідати ся, кому вільно взяти участь в торжестві.

Напротив мошеї есть уставлений кіоск для чужинців; насамперед критий будинок для амбасадорів, послів і конзулїв чужих держав а зараз коло него отверте місце для прочих чужих гостий. Зараз при входї контролюють всїх чужинців дуже докладно: не досить, що для особистої безпечности ідуть каваси (слуги або возьні) з кождого посольства, але ще й на місци контролюють власти турецкі. Кождий окремо мусить віддавати свою карту, а коли султан переїзджає, то межи чужими панами і дамами стоять турецкі офіцири і тайні аґенти, котрі дуже пильно і уважно слїдять всї їх рухи. Серед таких обставин есть замах майже зовсїм неможливий. До того всего приходять ще всїлякі закази: льорнетки оперової не вільно з собою брати (ануж міг би в ній бути маленький револьвер!), дамам не вільно отвирати своїх парасольок — бо они би засланяли вид; брати з собою фотоґрафічні прилади строго заказано, словом, заказано все, що могло би здавати ся підозріне. На площу виходить відтак султаньский шамбелян (майстер церемоній) і витає гостий в імени султана. Давнїйше подавано ще гостям чорну каву; тепер вже того не роблять. А тепер сама церемонія:

О 11 год. перед полуднем з'їзджають ся висші офіцири, достойники і чужинцї а рівночасно приходить і войско з музикою. Дивно стає, але й мило почути, що музика грає навіть австрийскі марши і то зовсїм добре. Войскові музики тут подібно з'орґанізовані як наші, впадає в очи лиш один інструмент, якого у нас не мають, а то інструмент дзвінковий, котрий несуть побіч великого бубна. Довкола мошеї уставляють ся войска всякого можливого рода: піхота, стрільцї, технїчне войско, моряки а трохи дальше видко кавалєрию: драґони і улани уставлені в кольоннах. Улани мають на своїх довгих пікax хоруговки, як свого часу австрийскі улани. Особливу увагу звертають на себе жвави в своїх синих уніформах, найлїпше турецке войско. Один маршалок в паралнім уніформі допильновує, щоби войско уставилось, як потреба.

Тимчасом зібрали ся ґенерали і паші, котрих тут есть велике множество, перед високою головною брамою палати Ілдіз і ждуть там, коли появить ся їх володїтель. Число войскових стає щораз більше; видко богато людий з якимись скриночками і шафками, що ідуть до мошеї; то слуги духовників, що несуть всїлякі богослужебні знаряди і ерейску одїж. Тепер являє ся в приватній каритї в супроводї трох офіцирів сам найстарший над годжами, ш е й х - у л - і с л а м, себ то турецкий патріарх, котрий буде правити богослуженє, та й один арабский годжа, довжезний і якийсь страшний чоловічиско в широкім одїню, суне до мошеї.

А тепер починає ся торжественний з'їзд до мошеї. Насамперед приїздять дами цїсарского гарему в парадних екіпажах; в них сидять матір султана, его жінки та его наймолодший син і любимець Бурхан-еддін-ефенді. Вози уставляють ся напротив мошеї, конї від них відпрягають а дами мусять підчас церемонії сидїти на своїх возах і їх стережуть дуже строго славні чорні — е в н у х и. Оба старші князї, в пишних уніформах, сидять на своїх конях і ждуть так приїзду цїсаря, свого батька. Опісля машерує пишна прибочна ґвардия султаньска; она складає ся з найлїпших і найвірнїйших людий зі всїх полків: між ними можна видїти Турків, Альбанців і жвавів, а всї машерують остро до мошеї. Відтак слїдують в двох, безконечно довгих рядах високі ґенерали і паші після своєї ранґи пішки; помежи ними видко лиш рідко де якого християнина, так н. пр. старого угорского ґрафа Сечені-пашу, старшого команданта константинопольскої сторожі пожарної.

Довкола зробило ся тихо, войскові музики перестали грати, войско уставилось на команду: Бачність! і настала торжественна тишина; тепер показує ся сам султан у великій брамі своєї палати. Роздає ся голос труби, а на єї знак відзиває ся все войско тричи грімким голосом: П а д и ш а х ч о к я ш а! то значить: „Султан най жиє многі лїта!" Рівночасно одна войскова музика грає марш Гамідіє, турецкий імн народний. Есть то незвичайно торжественна хвиля, а відтак настає знов тишина. На високім мінаретї мошеї показує ся імам і грімким голосом взиває до молитви.

Султан сам сидить в отвертім до половини ґалевім еквіпажи, а напротив него его міністер війни. Султан в послїдних часах дуже постарів ся; насунувши фес глубоко на уши, сидить він з зажуреним лицем поважно і мовчки в своїм параднім возї і дякує злегка войску і офіцирам за їх привіт. По обох боках воза і безпосередно за ним біжать найвисші достойники і ґенерали, ад'ютанти і міністри і так відводять его аж до мошеї. Виглядає то дуже дивно, не кажучи вже, що сьмішно, як тотї високі офіцири, декотрі з них вже й пристаркуваті та

пробуваня. Ходить о устроене забави або представленя на народну ціль, а що в тім напрямі лиш на нашу патріотичну молодіж можна числити, проте маємо повну надію, що клич сей не остане гласом вопіющого в пустини.— *Василь Сідельник.*

— **В кіцманьскій ґімназиї** зголосило ся до вступного іспиту до I. кляси 76 учеників. З того принято 52, бо один ученик занедужав і від іспиту відступив, а 23 себто 31°/₀ здаючих перепало.

— **В рускій ґімназиї в Тернополи** випала клясифікация сего року дуже добре. На 483 клясифікованих одержало лиху ноту всего лиш 29, а поправки 52. — До вступного іспиту до I. кляси в тій ґімназиї зголосило ся перед вакацнями 140 учеників, а здало з них 137.

— **Може преці щось поможе.** В цїли борби з туберкульозою порозвішувано з припорученя і з підписом міністерства зелїзниць великі плякати з червоним хрестом на середині, заказуючі плювати у возах під карою 2 до 200 корон взглядно 6 годин до 15 днїв арешту. Може бодай тепер перестануть галицкі потомки Авраама сякати в трамваю і то навіть в першій клясї свої носи в той примітивний спосіб, як їх праотець в Канаанї. А може знайдесь вимівка, що заказано лиш плювати, а не сякати носи по галилейски?

— **Пригода вояка з баґнетом в дорозї.** Авраам Теснер, що служить при краєвій обороні, вибрав ся в понедїлок вечером зі Львова жовківским гостинцем на урльоп до Камінки струмилової, а мав баґнет при собі. Коло Збоїск минало Теснера кілька селян возом, котрі, як він каже, були пяні і так вимипали, що зачепили о его віз і мало що его не вивернули. Теснер, щоби не допустити до того, став бити їх коня, щоби скрутив в бік. З того прийшло до бійки, а що Теснер мав баґнет, то і взяв его до помочи та зранив ним двох селян а відтак сховав ся до краму при дорозї. Під ту пору вертало з поля богато селян з косами і серпами і зробило ся величезне збіговиско. Хтось крикнув, що жовнїр забив баґнетом трох людий, а серед присутних заворушило ся і було би хто знає на чім закінчило ся, як би не надійшов був начальник громади із Збоїск, котрий розвідавши, що стало ся, успокоїв людий, а зраненим подав назвище вояка і сказав, щоби запізвали вояка до суду. Під ту пору їхав якийсь шпортовець на ровері, а почувши щось про кров і баґнет та покалїчених людий, пігнав чим скорше до Львова пустив тут чутку, що якийсь вояк забив в Збоїсках баґнетом трох людий.

Всячина.

— **До характеристики японьских звичаїв.** Бувший перший міністер перский Садр-Азама-Мирза-Алї-Аскер-хан їздив на короткий час перед російско-японьскою війною по Японії, був наконець на авдиенциї у мікада а відтак ще зложив працьальну візиту японьскому міністрови Комура. Після звичаю в своїм краю післав він відтак Комурі в дарунку дорогий перский диван. Якеж було здивоване перского достойника, коли він дістав свій ковр назад разом з письмом японьского міністра, в котрім той єму доносить, що не може приняти дарунка по тій причинї, що він не годен дати єму взаїмно, бо не має своїх средств, а платня, яку він дістає від правительства, ледви вистає єму на удержане родини. А другий случай з Сард-Азамом був такий: В Токіо якась 60-лїтна старуха продавала яблока. Хан підійшов до неї і взяв одно яблоко, а за то дав їй золоту японьску монету. Старуха через перекладника сказала, що не має здати і просила, щоби єї дати дрібними. Сард-Азама сказав, що не треба здавати. На то старуха обидила ся і сказала, що она має сина, котрий би ще їй помагав, але она ще годна заробити і не потребує помочи. По тих словах вернула монету ханови.

— **Трепов з Треппгофа.** Хибно думав би хтось, що вся тота російска струпішіла продайна і злодійска бюрократия, котрій тепер надходить конець, єсть дійстно коренного російского походженя. Єсть в ній безперечно й богато коренних Росиян, богато й т. зв. Малоросів, Поляків та й людий инших народностий. Але то не дасть ся заперечити, що в цїлій тій бюрократиї верховодять люди нїмецкого, ґерманьского походженя, бо преці й пануюча тепер династия російска єсть ґерманьского походженя — Гольштайн-Ґотторпи, а свій все таки більше свого держить ся. Рідко коли так наглядно, як тепер, показав ся той нїмецкий елемент в російскій бюрократиї і у войску. Імена як: Штессель, Келлер, Ґріпенберґ, Кляйґельс, Нолькен, Лямсдорф і богато, богато других, то чей чисто нїмецкі. Ба, що характеристичнійше: міністром справ заграничних в Росиї єсть, як звістно, Лямсдорф, а послом нїмецкого цїсаря при царскім дворі єсть також Лямсдорф. Тай теперішний всемогучий диктатор петербурский Трепов єсть з походженя і імени Нїмець, бо єго дїдо називав ся первістно Треппенгоф, а пізнїйше Треппгоф, з чого зробили ся пізнїйше нїби російске імя Трепов, а історія его роду єсть досить ориґінальна і характеристична. То було ще за царя Николая I., коли одного разу в царскій палаті на сходах від подвіря знайдено підкинену дитину якоїсь двірскої служниці Нїмкинї. Цар Николай I. побоюючись, чи то не підкинено може якогось єго потомка, надав дитинї імя від місця, де її знайдено, Treppenhof, і казав єї виховати. Дитина виросла, а маючи такого покровителя, зробила опісля карієру. Колишнїй знайда знайшов собі жінку в одній із найперших родин російских. Син того знайди був опісля всемогучим і без взглядним володїтелем в Петербурзї, а тепер таке саме значінє припало й внукови, котрий вже не називає ся анї Треппенгоф, анї Треппгоф, лиш по російски Трепов.

Телеґрами.

Відень 26 липня. Коло стациї Бічке на лїниї Будапешт-Відень, ваґон товаровий, що віз домовину з тїлом пок. Міллєра, австро-угорского аґента цивільного з Солуня до Відня, ставув в полуміни. Тїло однак позістало неварушене і рано прибуло до Відня.

Ню-Йорк 26 липня. Японьский повновластник мировий Комура прибув вчера до Джерзі-Сіті і небавком від'їхав до Ню-Йорку.

Льондон 26 липня Палата послів радила до 3 год. рано і приняла буджет Ірляндиї. Внесенє на счеркненє з буджету деяких сум на знак протесту против системи адміністрациї в Ірляндиї, відкинено 260 голосами против 200. Опозиция приняла вислїд голосованя іронїчними оплесками.

Київ. 26 липня. Після тутешних ґазет ґен. Драґоміров єсть умираючий.

Тифліс 26 липня. Вчера рано кинено бомбу на поліцмайстра Ковалева, а вибух зранив его тяжко. Арештовано 2 особи.

Владикавказ 26 липня. На владикавкаскій зелїзници вибух загальний страйк. Комунїкация перервана.

Вільно 26 липня. Арештовано тут якогось молодого чоловіка, у котрого знайдено 22.000 революцийних брошур і склад оружия.

Льондон 26 липня. З Одеси доносять що там арештовано звиш 400 людий з інтеліґенциї, іменно лїкарів, адвокатів, журналїстів і відставлено до кріпости.

Штокгольм 26 липня. Зачувати, що Норвеґія годить ся на голосоване народне в справі зірваня унїї, але не хоче пристати на нові вибори до стортинґу. Народне голосоване може відбути ся до 14 днїв.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 25 липня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·50 до 8·00; жито 5·75 до 6·—; овес 7·— до 7·15; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·50 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·25 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 7·25 до 7·50; хміль за 56 кільо 75·— до 78·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

непевічні, біжать за возом. Видко по тім наглядно самодержавну власть володїтеля над своїми підданими і здає ся, як коли-б він хотів показати всему сьвітови і сказати: „Дивіть ся, так мусять слухати мене мої піддані, навіть найвисше поставлені!“

Коли вже похід дійшов до мошеї, висїдає султан з воза і входить тепер з найвисшими достойниками до середини мошеї, щоби там відмовити молитви. Велика дружина жде за той час на дворі. Церемонія тревае около пів години, а тимчасом дають войску напити ся води. Поза походом їдуть звичайно ще два богато позолочувані легкі вози, запряжені пишними кіньми і осїдлані арабскі жеребцї, котрих веде за поводи двірска служба в золотих ґальонах. Оба тоті вози призначені до від'їзду; коли султан виходить з мошеї, вибирає собі віз, котрим хоче їхати.

Наконець скінчила ся церемонія. Султан показує ся на склянній веранді перед мошеєю і тепер зачинає ся войскова дефіляда: войско маширує остро попри султана, споглядаючи на ліво, офіцири спускають шаблї, музика грає знову австрийскі марші і аж дивно стає, як турецкому володїтелеви віддають честь при звуках австрийскої музики. Коли перейшов вже послїдний баталїон, султан сїдає до прекрасного отвертого еквіпажа, до котрого запряжені два прекрасні сиві арабскі конї, дарунок австрийского цїсаря і вертає назад до палати, при чім сам повозить. І знов біжить за ним его дружина, ґенерали і паші та другі достойники. Віз їде по так стрімкій горі, що паші з орденами на грудех, маршалки двірскі і візник помагають на переміну попихати віз, бо инакше сам султан не виїхав би. Коли він так їде, то справдї представляє образ турецкого воза державного, котрим сам султан не може повозити; его попихають другі держави, штуркаючи при тім себе лїктями в боки. Наконець станув султаньский віз на горі і щез в палаті.

На тім кінчить ся то прекрасне і богате в пишні краски видовище, той повен ріжнородности і краси образ, що пересуває ся перед нашими очима, мов би в якій казцї. А тепер послухаймо ще, як описує ее торжество славний француский писатель Пер Льоті.

Вікно — каже він, — з котрого розглядаю ся, належить до одного з кіосків палати Ільдіс, звичайної резиденциї султана. З того вікна видко одинокий в своїм роді образ, котрий вже на перший погляд єсть докладною відбиткою часу і місця. Тут єсть передовсїм мошея так біла, що аж не хоче ся вірити, а підпимає ся з тоненької перестви пороху з огненного моря червцевого сонця, мошея збудована в найчистїйшім старім стилю, а все-таки нова, елеґантна, щось нїби в родї тих новочасних ґотицких церков, що то сполучають в собі старинні взірцї з найбільше виобразованою виправностию ручної роботи, мошея, котра зі своїм арабским портиком, зі своїми красно викроєними вікнами та богато прикрашеним мінаретом майже аж занадто красно виглядає.... А довкола все нове, все роблене, все відповідно доотроєне. Молоденькі дерева, гладонько пристрижена мурава, з грядками цьвітів, які звичайно можна побачити хиба лиш на княжих посїлостях.

Поза тою білою, як би з мереженя виробленою мошеєю, що займає осередок образу, виринають хитрі зариси чудес з давних часів. Дивимо ся з гори і все, що видимо, спадає терасами в долину — око сягає аж до Босфору, аж поза Скутарі в Азиї та понад старий серай, що висуває ся аж до моря Мармора, а до того ще видко мінарети і банї та кипреси Стамбула.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10. дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для опадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жаданє **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескontом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер“ своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра“.**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тільки **члени обезпечені в „Днїстрі“.**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ в днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені .	1,616.402 К
Уділи членьскі . .	139.117 К	Цінні папери . .	123.627 К
Фонди резервові .	26.576 К	Льокаци . . .	169.456 К
		На рахунку біж. .	81.968 К

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника ілюстрованого“. — До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Інсерати

(оповіщеня приватні)

до всіх дневників краєвих і заграничних принимає виключно Головна Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).